Dosar nr.2ac-135/2025 judecătoria Edineţ, sediul Central, judecător Gh. Bîrsan

D E C I Z I E

19 martie 2026
mun.Bălţi

Colegiul civil şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Nord
În componenţa:
Preşedintele şedinţei, judecător Stanislav Grosu
Judecătorii Alina Ţihonschi şi Mariana Sajin
Grefier Natalia Pasat

examinând în şedinţă publică apelul declarat de apelanţii SRL „Macunion" şi Colibaba Arina, împotriva hotărârii Judecătoriei Edineţ, sediul Central din 02 iunie 2025, la cererea de chemare în judecată depusă de SC „Povladar" SRLcătre SRL „Macunion" şi Colibaba Arina privind încasarea datoriei şi compensarea cheltuielilor de judecată (*pretenţiile concretizate*),-

c o n s t a t ă :

Pretenţiile reclamantei:

1. La 10 februarie 2025, SC „Povladar" SRL a depus cererea de chemare în judecată către SRL „Macunion" şi Colibaba Arina privind încasarea datoriei şi a cheltuielilor de judecată.
2. În motivarea acţiunii reclamanta a invocat că, în temeiul contractului de vânzare-cumpărare nr.51/23 din 05 decembrie 2023 şi al facturilor fiscale aferente, acesta, în calitate de vânzător, în perioada 12 decembrie 2023 – 15 iunie 2024, a livrat pârâtei, în calitate de cumpărător, bunuri în asortiment, în valoare totală de 523.505,19 lei. Potrivit pct.2.2 din contract, cumpărătorul s-a obligat să achite contravaloarea bunurilor livrate în termen de 30 de zile calendaristice de la data vânzării.
3. Totodată, reclamanta a menţionat că, deşi obligaţiile contractuale privind livrarea bunurilor au fost executate integral şi corespunzător, pârâta nu şi-a executat în deplină măsură obligaţia de plată, astfel încât, la data depunerii prezentei cereri, soldul restant al datoriei constituie suma de 46.931,79 lei.
4. În continuare, reclamanta a invocat că, potrivit contractului de fidejusiune, anexă şi parte integrantă a contractului de vânzare-cumpărare, fondatoarea şi administratoarea cumpărătorului, Colibaba Arina, şi-a asumat, în calitate de persoană fizică, obligaţia de a garanta executarea obligaţiilor rezultate din contractul de vânzare-cumpărare.
5. De asemenea, reclamanta a invocat că a depus toată diligenţă necesară în vederea soluţionării pe cale extrajudiciară şi amiabilă a litigiului. Astfel, la data de 15 ianuarie 2025, pârâtei i-a fost expediată, prin intermediul aplicaţiei „Viber", o notificare prin care i s-a solicitat achitarea benevolă a datoriei, penalităţii şi cheltuielilor pentru asistenţă juridică, însă cerinţele formulate au rămas fără executare. Ulterior, la data de 28 ianuarie 2025, ambilor pârâţi le-a fost expediată o declaraţie prin care s-a solicitat achitarea benevolă a sumelor datorate, însă şi această solicitare a fost ignorată.

6. Reclamanta a mai invocat că unul dintre principiile fundamentale ale dreptului privat îl constituie principiul „pacta sunt servanda”, potrivit căruia obligaţiile contractuale urmează a fi executate cu bună-credinţă şi în termenii convenţi de părţi.

7. Totodată, reclamanta a menţionat că un alt principiu fundamental în materia remediilor juridice puse la dispoziţia creditorului constă în obligaţia debitorului de a repara prejudiciul cauzat prin neexecutarea obligaţiilor asumate.

8. În acest context, reclamantaafirmă că instituţia penalităţii reprezintă modalitatea juridică de reparare a prejudiciului cauzat prin executarea cu întârziere a obligaţiilor contractuale.

9. Făcând trimitere la prevederile pct.4.1 din contract, reclamanta a menţionat că, pentru încălcarea termenului de achitare a mărfii, cumpărătorul este obligat să achite vânzătorului o penalitate în mărime de 0,5% din suma datoriei pentru fiecare zi de întârziere.

10. Astfel, la data depunerii prezentei acţiuni, pe lângă corpul datoriei, reclamanta a indicat că pârâţii datorează şi suma de 48.105,08 lei cu titlu de penalitate pentru perioada 17 iulie 2024 – 06 februarie 2025, aceasta fiind calculată din suma restantă a datoriei de 46.931,79 lei.

11. Referitor la cheltuielile de judecată, reclamanta a invocat că a achitat suma de 3.501,20 lei cu titlu de taxă de stat şi suma de 200,00 lei cu titlu de taxă de timbru, solicitând recuperarea acestora din contul pârâţilor.

12. Cu privire la cheltuielile pentru asistenţă juridică, reclamanta a menţionat că, în cadrul prezentei proceduri, este reprezentat de avocatul Radu Demcenco, căruia i-a fost achitat un onorariu în sumă de 5.000,00 lei. Reclamanta a susţinut că suma respectivă este reală, fiind confirmată prin ordinul de plată anexat, necesară, având în vedere caracterul juridic al litigiului şi necesitatea unor cunoştinţe de specialitate, precum şi rezonabilă, raportat la complexitatea cauzei şi la activităţile desfăşurate de avocat, care au constat în studierea materialelor cauzei, redactarea notificărilor, purtarea discuţiilor cu pârâtul şi întocmirea cererii de chemare în judecată. În aceste circumstanţe, reclamanta a solicitat compensarea cheltuielilor pentru asistenţă juridică din contul pârâţilor.

13. În consecinţă, reclamanta a solicitat, încasarea solidară din contul SRL „Macunion” şi Colibaba Arina a datoriei în mărime de 46.931,79 lei; penalităţii în sumă de 48.105,08 lei; cheltuieli de judecată compuse din: cheltuieli de asistenţă juridică în mărime de 5.000,00 lei; taxa de stat în cuantum de 3.501,20 lei, taxa de timbru în mărime de 201,20 lei şi comandarea extrasului în sumă de 111,20 lei.

14. *La 09 aprilie 2025, pârâta SRL „Macunion” a depus referinţă asupra cererii de chemare în judecată.*

15. Prin referinţa depusă, pârâta a menţionat că nu este de acord cu cererea de chemare în judecată înaintată de SRL „Povladar” către SRL „Macunion” şi Colibaba Arina privind încasarea datoriei, apreciind-o ca fiind nefondată, neîntemeiată şi lipsită de suport juridic, motiv pentru care a solicitat respingerea acesteia.

16. În motivarea poziţiei sale, pârâta a invocat că reclamanta a indicat în cererea de chemare în judecată faptul că, în temeiul contractului de vânzare-cumpărare din 05 decembrie 2023 şi al facturilor fiscale aferente, pârâta ar fi procurat bunuri în asortiment în valoare totală de 523.505,19 lei, sumă care urma a fi achitată în termen de 30 de zile de la data vânzării.

17. Totodată, pârâta a menţionat că reclamanta a anexat la cerere actul de verificare reciprocă pentru perioada de până la 28 ianuarie 2025, însă, la data recepţionării cererii de chemare în judecată, datoria era deja achitată parţial, iar ulterior aceasta ar fi fost stinsă integral, fapt despre care, în opinia pârâtei, instanţa nu a fost informată până în prezent.

18. De asemenea, pârâta a invocat că semnăturile aplicate pe acordul de fidejusiune nu aparţin lui Colibaba Arina, acest fapt putând fi stabilit prin compararea lor cu semnătura din buletinul de identitate al co-pârâtei, anexat la referinţă.

19. *La 30 mai 2025, reclamanta SC „Povladar" SRL, în persoana reprezentantului, avocat Demcenco Radu, a depus la instanţa de judecată o cerere de concretizare a pretenţiilor*, prin care a explicat că, la data întocmirii cererii de chemare în judecată, soldul restant al datoriei pârâtei faţă de reclamantă constituia suma de 46.931,79 lei.

20. Totodată, s-a menţionat că, ulterior depunerii acţiunii, pârâta a efectuat anumite plăţi, şi anume: la data de 12 februarie 2025 a achitat suma de 12.000,00 lei, iar la data de 02 aprilie 2025 a achitat suma de 34.931,79 lei.

21. În aceste circumstanţe, reclamanta a solicitat ca dispoziţia privind încasarea corpului datoriei să nu fie pusă în executare.

Poziţia instanţei de fond:

22. Prin hotărârea judecătoriei Edineț, sediul Central din 02 iunie 2025, s-a admis cererea depusă de SC „Povladar" SRL către SRL „Macunion" şi Colibaba Arina privind încasarea datoriei şi a cheltuielilor de judecată. S-a încasat, în mod solidar, de la SRL „Macunion" şi Colibaba Arina, în beneficiul SC „Povladar" SRL, corpul datoriei în cuantum de 46.931,79 lei, penalitatea în cuantum de 48.105,08 lei ce a fost calculată pentru perioada 17.07.2024 - 06.02.2025, taxa de stat în cuantum de 3.501,20 lei, taxa de timbru în cuantum de 201,20 lei, onorariul avocatului în cuantum de 5.000,00 lei şi cheltuiele pentru comandarea extrasului în cuantum de 111,20 lei. Încasarea corpului datoriei de la SRL „Macunion" şi Colibaba Arina în beneficiul SC „Povladar" SRL în cuantum de 46.931,79 lei a nu pune în executare.

Solicitarea apelanţilor:

23. La 02 iulie 2025, SRL „Macunion" şi Colibaba Arina, au depus apel nemotivat, iar la 14 octombrie 2025 apel motivat împotriva hotărârii instanţei de fond, solicitând casarea acesteia şi pronunţarea unei noi hotărâri de remitere a cauzei la rejudecare în fond.

Argumentele părţilor:

24. În susţinerea apelului, apelanţii au invocat faptul că, la pronunţarea soluţiei, instanţa de fond a aplicat în mod eronat normele de drept material incidente speţei şi a apreciat greşit circumstanţele de fapt ale cauzei, motiv pentru care consideră că hotărârea contestată este arbitrară, fiind întemeiată în mod determinant pe o apreciere vădit nerezonabilă a probelor administrate, astfel încât aceasta urmează a fi casată integral.

25. Totodată, apelanţii au menţionat că prevederile art.238 alin.(2), art.239, art.240 alin.(1), precum şi art.241 alin.(1), (2) şi (5) din Codul de procedură civilă obligă în mod expres instanţa de apel să verifice circumstanţele şi raporturile juridice stabilite de prima instanţă, în limitele motivelor invocate în apel, precum şi să se pronunţe asupra tuturor argumentelor formulate de apelanţi. În acest sens, indică că o hotărâre judecătorească este întemeiată doar în măsura în care cuprinde toate circumstanţele relevante pentru

soluţionarea cauzei, care au fost verificate în cadrul şedinţei de judecată în mod multilateral, complet şi obiectiv, fiind elucidate toate probele referitoare la circumstanţele constatate ale cauzei.

26. Respectiv, conform jurisprudenţei CtEDO instanţa de apel, potrivit regulilor unui proces echitabil, pornind de la aprecierea rolului determinant al concluziilor sale, are obligaţia să examineze efectiv problemele esenţiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze doar la însuşirea motivelor şi concluziilor date de instanţa inferioară (Hirro Balani c. Spaniei, nr.18064/91 din 19 decembrie 1994 §27; Georgiadis c. Greciei nr.21522/93 din 29 mai 1997 §43).

27. În acest context, apelanţii au atras atenţia Colegiului asupra faptului că instanţa de fond s-a pronunţat asupra pretinsului fals al semnăturii lui Colibaba Arina, invocat prin referinţă, apreciind această susţinere ca fiind veridică, fără ca la baza concluziilor sale să existe o expertiză sau o concluzie a specialistului în domeniu, ceea ce, în opinia apelanţilor, denotă o examinare superficială a cauzei şi o încălcare flagrantă a prevederilor art.140 Cod de procedură civilă.

28. În atare circumstanţe, instanţa de fond a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art.130 Cod de procedură civilă.

29. *Prin referinţa depusă de SC „Povladar" SRL, în persoana reprezentantului, avocat Demcenco Radu, se solicită respingerea cererii de apel ca neîntemeiată, cu menţinerea integrală a hotărârii instanţei de fond.*

30. În argumentarea referinţei menţionează că, cererea de apel formulată de apelanţi are un caracter vag, declarativ şi este lipsită de critici juridice concrete, nefiind indicată nicio normă de drept material sau procesual care ar fi fost aplicată sau interpretată eronat de către instanţa de fond.

31. Potrivit prevederilor art.365 alin.(1) Cod de procedură civilă, cererea de apel trebuie să cuprindă motivele de fapt şi de drept pe care se întemeiază aceasta.

32. În prezenta cauză, apelanţii nu indică norma legală concretă pretins încălcată şi nici nu demonstrează în ce mod eventualele încălcări invocate ar fi influenţat soluţia pronunţată de instanţa de fond.

33. În consecinţă, susţine că apelul formulat nu întruneşte exigenţele necesare exercitării unui control judiciar efectiv, motiv pentru care acesta urmează a fi respins.

34. Cu privire la penalitatea contractuală, susţine că instanţa de fond a aplicat în mod corect şi legal normele de drept material incidente, inclusiv prevederile art.947–953 Cod civil, care reglementează instituţia clauzei penale, reţinând existenţa unei clauze contractuale exprese ce prevedea perceperea unei penalităţi în mărime de 0,5% pentru fiecare zi de întârziere în executarea obligaţiei de plată.

35. Totodată, menţionează că este incontestabil faptul că, la data scadenţei obligaţiei contractuale, apelanţii se aflau în întârziere, iar penalitatea a fost calculată exclusiv pentru perioada anterioară executării obligaţiei principale prin achitarea datoriei.

36. În acest context, invocă faptul că executarea tardivă a obligaţiei principale nu stinge dreptul creditorului la repararea prejudiciului cauzat prin întârzierea executării, inclusiv prin aplicarea penalităţii contractuale.

37. Prin urmare, apreciază că susţinerile apelanţilor referitoare la achitarea ulterioară a datoriei sunt lipsite de relevanţă juridică sub aspectul penalităţii deja acumulate.

38. Cu privire la fidejusiune, susţine că apărarea formulată de apelanta Colibaba Arina, inclusiv în cadrul cererii de apel, referitoare la pretinsa neautenticitate a semnăturii aplicate pe clauza de fidejusiune, este tardivă şi lipsită de suport probatoriu.

39. În acest sens, se invocă faptul că această apărare este tardivă, întrucât nu a fost susţinută prin probe pertinente şi concludente în faţa instanţei de fond, precum şi neprobată, în sensul art.118 Cod de procedură civilă, care instituie sarcina probei în sarcina părţii care invocă anumite circumstanţe de fapt.

40. Totodată, menţionează că apelanta nu a solicitat efectuarea unei expertize grafoscopice în faţa instanţei de fond; nu a solicitat administrarea mijloacelor de probă prevăzute de art.140 şi art.148 Cod de procedură civilă; nu a formulat o acţiune separată privind constatarea falsului.

41. De asemenea, apreciază ca fiind relevant faptul că apelanta Colibaba Arina are calitatea de fondatoare şi administratoare a SRL „Macunion" şi a manifestat ulterior o conduită incompatibilă cu poziţia procesuală actuală de negare a fidejusiunii, întrucât a permis şi a dispus executarea integrală a obligaţiei principale, fără a contesta validitatea contractului de fidejusiune.

42. În continuare, invocă prevederile art.10 şi art.11 Cod civil, potrivit cărora buna-credinţă şi conduita părţilor constituie criterii relevante în aprecierea raporturilor juridice şi a credibilităţii apărărilor formulate.

43. Cu privire la solicitarea apelanţilor de remiterea cauzei spre rejudecare, susţine că aceasta este neîntemeiată şi inadmisibil formulată, întrucât nu este indicat niciun temei legal prevăzut de art.385 Cod de procedură civilă care ar putea justifica o asemenea măsură.

44. Menţionează că apelanţii au beneficiat pe deplin de garanţiile procesuale, inclusiv citarea legală, dreptul la apărare şi posibilitatea de a propune şi administra probe, astfel încât nu subzistă niciuna dintre situaţiile expres şi limitativ prevăzute de lege care ar putea determina remiterea cauzei spre rejudecare.

45. În consecinţă, apreciază că în prezenta cauză nu sunt incidente temeiurile legale care să justifice admiterea cererii de trimitere a cauzei spre rejudecare.

46. În ceea ce priveşte susţinerea apelanţilor referitoare la pretinsa neconcordanţă din dispozitivul hotărârii privind menţiunea referitoare la corpul datoriei, afirmă că aceasta nu este de natură să le creeze vreun prejudiciu juridic, întrucât instanţa de fond a dispus în mod expres că suma respectivă nu urmează a fi pusă în executare.

47. Totodată, potrivit art.385 Cod de procedură civilă, pot constitui temei de casare doar acele încălcări de drept material sau procesual care au influenţat soluţia adoptată de instanţă, condiţie care, în speţă, nu este îndeplinită.

48. În concluzie, susţine că hotărârea instanţei de fond este legală, temeinică şi întemeiată atât pe probatoriul administrat în cauză, cât şi pe aplicarea corectă a normelor de drept material şi procesual incidente raportului juridic dedus judecăţii.

49. În şedinţa instanţei de apel, apelanţii SRL „Macunion" şi Colibaba Arina, intimata SC „Povladar" SRL şi reprezentantul acesteia, avocatul Demcenco Radu, fiind legal citaţi prin intermediul poştei electronice, la şedinţa de judecată nu s-au prezentat (f.d.118). Colegiul, în conformitate cu art.379 CPC, a dispus examinarea cauzei în lipsa părţilor legal citate.

Aprecierea instanţei de apel:

50. Analizând legalitatea hotărârii atacate, prin prisma argumentelor invocate în cererea de apel şi a materialelor din dosar, Colegiului civil şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Nord va respinge apelul şi va menţine hotărârea instanţei de fond, reieşind din următoarele motive.

51. În conformitate cu art.385 lit.a) Cod de procedură civilă, instanţa de apel, după ce judecă apelul, este în drept să respingă apelul şi să menţină hotărârea primei instanţe.

52. Conform art.373 alin.(1) Cod de procedură civilă, instanţa de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referinţelorşiobiecţiilor înaintate, legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate în ceea ce priveşte constatarea circumstanţelor de fapt şi aplicarea legii în primă instanţă. (2) În limitele apelului, instanţa de apel verifică circumstanţeleşi raporturile juridice stabilite în hotărîrea primei instanţe, precum şi cele care nu au fost stabilite, dar care au importanţă pentru soluţionarea cauzei, apreciază probele din dosar şi cele prezentate suplimentar în instanţă de apel de către participanţii la proces.

53. Astfel, prevederile legale enunţate în mod expres obligă instanţa de apel să verifice circumstanţele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanţe, precum şi cele care nu au fost stabilite şi este obligată să verifice legalitatea hotărârii în întregul ei şi să se pronunţe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

54. Colegiul remarcă, că hotărârea este întemeiată, dacă în ea sunt expuse toate circumstanţele care au importanţă la soluţionarea cauzei şi care au fost verificate în şedinţa de judecată multilateral, complet şi au fost elucidate probele privind circumstanţele constatate ale cauzei.

55. Aşadar, din probatoriul administrat în cauză rezultă că, la data de 05 decembrie 2023, între reclamantul SC „Povladar" SRL şi pârâtul SRL „Macunion" a fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare nr. 51/23.

56. În temeiul contractului menţionat, SC „Povladar" SRL, în calitate de vânzător, a livrat pârâtului bunuri în asortiment în valoare totală de 523.505,19 lei, iar cumpărătorul şi-a asumat obligaţia de a achita contravaloarea acestora în termen de 30 de zile calendaristice de la data livrării, conform clauzei prevăzute la pct.2.2 din contract (f.d.9-10).

57. Potrivit facturii fiscale seria/nr. EAP000308251 din 15 iunie 2024, reclamanta a livrat pârâtului marfă în sumă de 43.645,00 lei, documentul fiind semnat electronic de ambele părţi la aceeaşi dată (f.d.11).

58. De asemenea, conform facturii fiscale seria/nr. EAP000308727 din 15 iunie 2024, reclamanta a livrat pârâtului marfă în sumă de 10.493,55 lei, factura fiind, la rândul său, semnată electronic de ambele părţi la 15 iunie 2024 (f.d.12).

59. Totodată, din actul de verificare reciprocă a decontărilor întocmit la situaţia din 28 ianuarie 2025 rezultă că datoria restantă a pârâtului faţă de reclamantă constituia suma de 46.931,79 lei (f.d.14).

60. De asemenea, din acordul de fidejusiune rezultă că co-pârâta Colibaba Arina, în calitate de persoană fizică, şi-a asumat obligaţia de garantare a executării obligaţiilor de plată ale SRL „Macunion", prin semnarea contractului de vânzare-cumpărare menţionat (f.d.9-10 verso)

61. La 28 ianuarie 2025, reclamanta a întreprins măsuri în vederea soluţionării amiabile a litigiului, solicitând pârâtului SRL „Macunion" şi fidejusorului Colibaba Arina achitarea integrală, în termen de 3 zile calendaristice, a datoriei restante, a penalităţii de

întârziere şi a cheltuielilor pentru asistenţă juridică, prin expedierea unei reclamaţii în acest sens (f.d.15).

62. La fel, la 15 ianuarie 2025 reclamanta a expediat în adresa SRL „Macunion” o notificare prealabilă prin care a solicitat achitarea, în termen de 5 zile de la recepţionare, a sumei datorate, a dobânzii de întârziere şi a cheltuielilor pentru asistenţă juridică (f.d.15 verso).

63. Prin urmare, Colegiul civil constată că, la momentul depunerii cererii de chemare în judecată, datoria restantă a SRL „Macunion” faţă de reclamantă constituia suma de 46.931,79 lei. Ulterior, reclamanta şi-a concretizat pretenţiile, indicând că, după introducerea acţiunii, pârâtul a efectuat două plăţi şi anume, la 12 februarie 2025 suma de 12.000,00 lei şi la 02 aprilie 2025 suma de 34.931,79 lei, fiind astfel stins integral corpul datoriei în cuantum de 46.931,79 lei. În acest sens, reclamanta a solicitat ca dispoziţia privind încasarea corpului datoriei să nu fie pusă în executare, anexând şi un nou act de verificare a decontărilor din 11 aprilie 2025 (f.d.72-75).

64. Prin hotărârea judecătoriei Edineţ, sediul Central din 02 iunie 2025, s-a admis cererea depusă de SC „Povladar” SRL către SRL „Macunion” şi Colibaba Arina privind încasarea datoriei şi a cheltuielilor de judecată. S-a încasat, în mod solidar, de la SRL „Macunion” şi Colibaba Arina în beneficiul SC „Povladar” SRL corpul datoriei în cuantum de 46.931,79 lei, penalitatea în cuantum de 48.105,08 lei ce a fost calculată pentru perioada 17.07.2024 - 06.02.2025, taxa de stat în cuantum de 3.501,20 lei, taxa de timbru în cuantum de 201,20 lei, onorariul avocatului în cuantum de 5.000,00 lei şi cheltuielile pentru comandarea extrasului în cuantum de 111,20 lei. Încasarea corpului datoriei de la SRL „Macunion” şi Colibaba Arina în beneficiul SC „Povladar” SRL în cuantum de 46.931,79 lei a nu pune în executare.

65. Nefiind de acord cu soluţia instanţei de fond, apelanţii SRL „Macunion” şi Colibaba Arina, au formulat cerere de apel.

66. Verificând legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate prin prisma argumentelor invocate în apel şi raportându-le la materialul probator administrat în cauză, Colegiul civil constată că soluţia instanţei de fond de admitere a acţiunii înaintate de SC „Povladar” SRL este legală şi întemeiată.

67. În acest sens, Colegiul reţine că, potrivitart.9 alin.(1) Cod civil, drepturile şi obligaţiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sînt prevăzute de lege, dau naştere la drepturi şiobligaţii civile, pornind de la principiile legislaţiei civile. Aliniatul (2) lit.a) al aceluiaşi articol prevede că, drepturile şi obligaţiile civile apar din contracte şi din alte acte juridice.

68. Potrivit art.10 alin.(1) Cod civil, persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să îşi exercite drepturile şi să îşi execute obligaţiile cu bună-credinţă, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna-credinţă se prezumă până la proba contrară.

69. Conform prevederilor art.15 alin.(1) Cod civil, apărarea drepturilor civile încălcate se face pe cale judiciară.

70. Totodată în conformitate cu art.774 alin.(1) Codul civil, în virtutea raportului obligaţional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestaţii, iar debitorul este ţinut să o execute. Prestaţia poate consta în a da, a face sau a nu face.

71. În continuare, art.775 alin.(1) Codul civil, prevede că, debitorul şi creditorul trebuie să se comporte cu bună-credinţă şi diligenţă la momentul naşterii, pe durata existenţei, la momentul executării şi stingerii obligaţiei.

72. De asemenea, potrivit art.776 Cod civil, obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii.

73. În acelaşi context normativ, art.858 alin.(1) Codul civil, stabileşte că, temeiul executării rezidă în existenţa unei obligaţii. (2) Obligaţia trebuie executată în modul corespunzător, cu bună credinţă, la locul şi în momentul stabilit.

74. În conformitate cu art.1108 alin.(1) Cod civil, prin contractul de vînzare-cumpărare, o parte (vînzător) se obligă să predea un bun în proprietate celeilalte părţi (cumpărător), iar aceasta se obligă să preia bunul şi să plătească preţul convenit. (2) Vînzătorul se obligă să remită, concomitent cu predarea bunului, documentele referitoare la bun, prevăzute de lege, dacă în contractul de vînzare-cumpărare nu este prevăzut altfel. (3) Dacă preţul nu este indicat direct în contractul de vînzare-cumpărare, părţile pot conveni asupra modului de determinare a lui.(4) Dispoziţiile prezentului capitol se aplică şivînzării-cumpărării drepturilor şi altor lucruri, cum ar fi energia electrică, energia termică, gazul şi apa, furnizate prin reţea, precum şiconţinutului digital, în măsura în care aceste dispoziţii nu contravin naturii acestor drepturi sau lucruri.

75. Potrivit art.1628 alin.(1) Cod civil, garanţiile personale pot fi accesorii (fidejusiunea) sau autonome. (2) Fidejusiunea este obligaţia garantului (fidejusorul) asumată în folosul unui creditor cu scopul de a garanta obligaţia pe care debitorul o datorează creditorului (obligaţia garantată) şi care apare şi devine scadentă doar dacă apare şi devine scadentă obligaţia garantată.

76. Subsecvent, conform art.1636 alin.(1) Cod civil, obligaţia garantată prin fidejusiune poate fi prezentă sau viitoare, pură şi simplă sau afectată de modalităţi. Prin fidejusiune se poate garanta şi obligaţia altui fidejusor. (2) Dacă fidejusiunea s-a asumat înainte de încheierea contractului sau a altui act juridic din care rezultă obligaţia garantată, ea produce efecte din momentul încheierii acelui contract sau act. (3) Fidejusiunea este globală dacă garantează toate obligaţiile debitorului faţă de creditor sau obligaţia de a plăti soldul de debit al unui cont, fără a specifica izvorul acelor obligaţii.

77. Raportând normele de drept enunţate la circumstanţele de fapt constatate în prezenta cauză, Colegiul reţine că între SC „Povladar” SRL şi SRL „Macunion” au fost stabilite raporturi juridice obligaţionale izvorâte din contractul de vânzare-cumpărare nr.51/23 din 05 decembrie 2023, în temeiul căruia reclamanta/intimata şi-a asumat obligaţia de livrare a bunurilor, iar pârâta/apelanta - obligaţia corelativă de recepţionare şi achitare a preţului convenit.

78. În continuarea examinării raportului juridic contractual, Colegiul civil constată că executarea obligaţiilor asumate de părţi s-a materializat prin livrările efectuate de reclamantă/intimată, fapt confirmat prin facturile fiscale anexate la dosar, din care rezultă că, în perioada 12 decembrie 2023 – 15 iunie 2024, au fost livrate bunuri în valoare totală de 523.505,19 lei, circumstanţă ce atestă executarea corespunzătoare a obligaţiei vânzătorului.

79. Or, odată stabilită executarea prestaţiei de către vânzător, Colegiul civil reţine că a devenit exigibilă obligaţia corelativă a cumpărătorului de achitare a preţului, iar din actul de verificare reciprocă a decontărilor din 28 ianuarie 2025 rezultă că, la acel moment,

soldul restant al datoriei constituia suma de 46.931,79 lei (f.d.14), ceea ce confirmă existenţa unei obligaţii certe, lichide şi exigibile.

80. În aceste circumstanţe, întrucât constatarea privind existenţa datoriei rezultă din înscrisuri semnate şi necontestate la acel moment, Colegiul concluzionează că, la data sesizării instanţei de judecată, pârâta/apelanta SRL „Macunion" înregistra faţă de reclamantă/intimată SC „Povladar" SRL o datorie restantă în cuantum de 46.931,79 lei, sumă determinată şi recunoscută inclusiv prin actul de verificare a decontărilor.

81. Ulterior sesizării instanţei de judecată şi pe parcursul examinării cauzei în fond, reclamanta/intimata a confirmat efectuarea de către pârâta/apelanta a două plăţi succesive, respectiv la 12 februarie 2025 – suma de 12.000,00 lei şi la 02 aprilie 2025 – suma de 34.931,79 lei, şi a recunoscut stingerea integrală a obligaţiei principale.

82. Această împrejurare este confirmată şi prin actul de verificare reciprocă a decontărilor din 11 aprilie 2025 (f.d.75), prin care părţile au consemnat expres lichidarea integrală a datoriei de bază.

83. În acest context, deşi obligaţia a fost executată în cursul procesului, reclamanta/ intimata a menţinut pretenţia iniţială, fără modificarea naturii juridice a cererii, aspect ce confirmă existenţa creanţei la momentul depunerii cererii de chemare în judecată şi caracterul ulterior al executării.

84. Or, executarea obligaţiei după sesizarea instanţei nu este de natură să înlăture temeinicia acţiunii la momentul depunerii cererii de chemare în judecată, ci reprezintă o executare tardivă a obligaţiei contractuale, fără a afecta existenţa iniţială a datoriei.

85. În lumina celor expuse, Colegiul civil apreciază ca fiind legală şi întemeiată soluţia instanţei de fond privind admiterea acţiunii şi încasarea, în mod solidar, de la SRL „Macunion" şi Colibaba Arina, în beneficiul SC „Povladar" SRL, a sumei 46.931,79 lei, cu menţiunea nepunerii în executare a acesteia, având în vedere stingerea benevolă de către debitor a datoriei principale, imediat după sesizarea instanţei şi comunicarea acţiunii către pârât.

86. În continuarea acestei analize, Colegiul reţine că părţile au convenit expres, prin pct.4.1 din Contract, aplicarea unei penalităţi de 0,5% pentru fiecare zi de întârziere, clauză care operează de drept în cazul neexecutării la termen a obligaţiei de plată.

87. Raportând clauza contractuală menţionată la situaţia de fapt reţinută, Colegiul civil constată că pârâta/apelanta SRL „Macunion" nu şi-a executat obligaţia la termenul stabilit, circumstanţa în raport cu care apreciază ca fiind întemeiată concluzia instanţei de fond privind încasarea penalităţii contractuale în cuantum de 48.105,08 lei, calculată pentru perioada 17 iulie 2024 – 06 februarie 2025.

88. În acest context, Colegiul civil subliniază că executarea ulterioară a obligaţiei principale nu înlătură efectele juridice produse pe perioada întârzierii, întrucât penalitatea vizează exclusiv conduita debitorului din intervalul în care obligaţia era exigibilă şi neexecutată, iar nu momentul final al stingerii acesteia.

89. În continuarea acestui raţionament, Colegiul civil constată că însăşi intimata a confirmat stingerea ulterioară a datoriei, fără a renunţa la pretenţiile privind penalitatea, ceea ce confirmă că obiectul litigiului sub acest aspect a rămas neschimbat, fiind limitat la efectele întârzierii în executare.

90. Prin urmare, susţinerile apelanţilor referitoare la achitarea ulterioară a datoriei nu sunt de natură să afecteze legalitatea soluţiei instanţei de fond sub aspectul aplicării penalităţii.

91. În continuare, Colegiul civil trece la analiza criticilor referitoare la fidejusiune, reținând că apelanta Colibaba Arina contestă autenticitatea semnăturii de pe acordul de fidejusiune, însă această afirmație nu este susținută de un suport probatoriu pertinent și concludent.

92. Sub acest aspect, Colegiul civil observă că simpla negare a semnăturii nu este suficientă pentru răsturnarea prezumţiei de veridicitate a înscrisului, atât timp cât apelanta Colibaba Arina nu a utilizat mijloacele procesuale apte să demonstreze falsul, respectiv nu a solicitat expertiză grafoscopică şi nu a inițiat demersuri procedurale de contestare a înscrisului.

93. În lipsa acestor demersuri, susținerile apelantei rămân la nivel de afirmații declarative, fără a genera un dubiu rezonabil asupra valabilităţii actului juridic, motiv pentru care Colegiul civil le apreciază ca fiind insuficiente pentru înlăturarea forței probante a înscrisului.

94. De altfel, lectura contractului de vânzare-cumpărare nr.51/23 din 05 decembrie 2023, permite de a deduce că clauza fidejusiunii Arinei Colibaba a fost consemnată în acest contract. Apelanta Colibaba Arina a semnat contractul în calitate de administrator al SRL „Macunion”, fără a obiecta veridicitatea semnăturii aplicate. În asemenea circmstanțe, obiecțiile apelantei asupra semnăturii aplicate de aceasta ca fidejusor în același contract, nu reţin critică.

95. Mai mult, această concluzie este consolidată de conduita procesuală a apelantei Colibaba Arina, care, în calitate de fondator și administrator al SRL „Macunion”, a permis executarea obligației principale și nu a contestat valabilitatea fidejusiunii decât ulterior inițierii prezentului litigiu.

96. În consecință, Colegiul concluzionează că instanța de fond a apreciat în mod corect și complet materialul probator administrat în cauză și a aplicat corespunzător normele de drept material incidente raportului juridic dedus judecății.

97. În același context, Colegiul civil constată că nu au fost identificate încălcări esențiale de natură să afecteze legalitatea hotărârii atacate, apelanții beneficiind de toate garanțiile procesuale aferente dreptului la apărare, administrării probelor și respectării principiului contradictorialității.

98. În continuarea aceloraşi constatări, susținerile apelanților privind remiterea cauzei la rejudecare sunt neîntemeiate şi lipsite de suport juridic, nefiind întrunite condițiile prevăzute de lege pentru dispunerea unei asemenea soluții, motiv pentru care Colegiul civil respinge argumentele apelanților sub acest aspect.

99. Prin urmare, având în vedere ansamblul considerentelor expuse, Colegiul civil reține că argumentele invocate în cererea de apel nu sunt apte să răstoarne concluziile instanței de fond, motiv pentru care apelul urmează a fi respins ca nefondat.

100. Cu referire la cheltuielile de judecată, Colegiul civil reține că, potrivit art.94 alin.(1) CPC, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporționalpărții admise din pretenții, iar pârâtului - proporționalpărții respinse din pretențiile reclamantului.

101. În cazul în care acțiunea civilă înaintată de SC „Povladar” SRL a fost admisă integral, instanța de fond just a încasat de la SRL „Macunion” şi Colibaba Arina în beneficiul SC „Povladar” SRL cheltuielile de judecată.

102. În temeiul celor enunţate supra, verificând legalitatea şi temeinicia hotărârii instanţei de fond în raport cu criticile formulate în cererea de apel şi materialul probator, Colegiul civil şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Nord conchide că, soluţia instanţei de fond, este una întemeiată şi corectă.

103. În astfel de circumstanţe, Colegiul civil şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Nord consideră că, apelul declarat de SRL „Macunion" şi Colibaba Arina urmează a fi respins, cu menţinerea hotărârii contestate.

104. În conformitate cu art.385 lit.a) CPC, Colegiul civil şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Nord, -

d e c i d e :

Se respinge cererea de apel declarată de apelanţii SRL „Macunion" şi Colibaba Arina.

Se menţine hotărârea judecătoriei Edineţ, sediul Central din 02 iunie 2025, la cererea de chemare în judecată depusă de SC „Povladar" SRLcătre SRL „Macunion" şi Colibaba Arina privind încasarea datoriei şi compensarea cheltuielilor de judecată (*pretenţiile concretizate*).

Decizia este definitivă, însă poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiţie în termen de 2 luni de la comunicarea deciziei integrale, prin intermediul Curţii Supreme de Justiţie.

Preşedintele şedinţei, judecător Stanislav Grosu

Judecători Alina Ţihonschi

Mariana Sajin